

РЕШЕНИЕ

№ 40747

гр. София, 05.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.11.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

ЧЛЕНОВЕ: Атанас Николов
Вената Кабурова

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **10520** по описа за **2025** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по повод на касационна жалба с вх. № 24488 от 08.10.2025 г. по описа на Административен съд – София град (АССГ) и вх. № 276722/18.08.2025 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), подадена от Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ), Министерство на регионалното развитие и благоустройството (МРРБ) против Решение № 2927/31.07.2025 г., постановено по НАХД № 5577/2025 г. по описа на СРС, Наказателно отделение (НО), 97 състав, с което е отменен Електронен фиш за налагане на административно наказание „глоба“, на Б. Д. С., в размер на 300,00 лв., на основание чл.187а, ал.1, вр. чл.179, ал.3 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), за нарушение на чл. 139, ал. 5 и ал. 6, вр. с чл.102, ал.2 от ЗДвП, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от Закона за пътищата (ЗП) № [ЕГН] от 04.02.2021 г., издаден от касатора.

В касационната жалба е посочено, че решението на СРС е неправилно. Според касатора абсолютната погасителна давност не е изтекла към момента на постановяване на решението на СРС, поради което не са налице основания за отмяна на издадения електронен фиш. Сочи се още, че моментът, от който започва да тече давностният срок започва да тече от момента на издаване на електронния фиш, а не от момента на регистриране на нарушението в електронната система за събиране на пътни такси. В хода на настоящето производство касаторът, Агенция „Пътна инфраструктура“, е редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът – Б. Д. С. – редовно призован, не се представлява

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор Ю., в съдебно заседание дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административен съд София - град, XXVIII касационен състав, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 АПК и е процесуално допустима, а разгледана по същество е неоснователна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал от въззивната инстанция е прието за установено следното от фактическа страна:

На 04.02.2021 г. в 09.36 часа, пътно превозно средство, представляващо лек автомобил „А. А6“ с рег. [рег.номер на МПС] , с технически допустима максимална маса 2435, брой оси 2, екологична категория ЕВРО 4, се движи по път А-3, при пътният участък на км. 8+226, с посока намаляващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за ППС изцяло не е била заплатена дължимата пътна такса по чл. 10. ал. 1 от ЗП.

Издаден е ЕФ № [ЕГН] от 04.02.2021 г., с който на Б. Д. С. е наложено административно наказание „глоба“, в размер на 3000,00 лв., на основание чл.187а, ал.1, вр. чл.179, ал.3 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), за нарушение на чл. 139, ал. 5 и ал. 6, вр. чл.102, ал.2 от ЗДвП.

Районният съд е приел, че електронният фиш отговаря на изискванията на чл. 189ж, ал. 1, от ЗДвП, като установеното нарушение е безспорно доказано.

Касационният състав приема, че при правилно установена фактическа обстановка, правилни и законосъобразни са и изводите на съда за съставомерност на визираното нарушение.

Независимо от горното, процесният електронен фиш следва да се отмени по следните съображения:

Съгласно чл.11 от ЗАНН, субсидиарното приложение на НК се разпростира спрямо административнонаказателните производства по отношение на изключващите отговорността обстоятелства. Такъв характер безспорно има материалноправният институт на давността за реализиране на отговорността. Съгласно разпоредбата на чл.21, т.3 от НПК давността е една от предпоставките, при наличието на които наказателното производство следва да бъде прекратено.

Както бе посочено по-горе, съгласно чл. 11 от ЗАНН по въпросите за вината, вменяемостта и обстоятелствата, изключващи отговорността, се прилагат разпоредбите на НК, доколкото в ЗАНН липсва друга уредба.

Препращането е общо и важи за всички обстоятелства, които изключват административнонаказателната отговорност, включително и тези, които се отнасят до реализацията на вече възникналата отговорност, като изтичането на предвидения в закона давностен срок - чл. 79, ал.1, т.2 от НК.

Под обстоятелства, изключващи отговорността не следва да се разбират единствено тези относно вината, вменяемостта и другите такива по глава 2, раздел 1 от НК. От съдържанието на препращащата разпоредба е видно, че освен изрично изброените въпроси, правилата на НК ще намерят приложение и във връзка с всички други обстоятелства, пречателни за осъществяването на административнонаказателното „преследване“. След като в ЗАНН липсва изрична регламентация на сроковете за погасяване на административнонаказателната отговорност, поради което, по силата на цитираната норма, следва да намерят съответното приложение общите правила на НК.

Според разпоредбата на чл.80, ал.1, т.5 от НК, наказателното преследване се изключва по давност,

когато то не е възбудено в продължение на три години от момента на довършване на престъплението. В конкретния случай административно-наказателно производство е образувано в посочения срок. Нормата на чл.81, ал.3 от НК предвижда обаче абсолютна давност, с изтичането на която, макар да е било образувано производство, отговорността се погасява. Съгласно тази разпоредба независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в предходния член (чл.80, ал.1 НК). В конкретния случай абсолютната давност, съгласно приложимата норма на чл.81, ал.3 във вр. с чл.80, ал.1, т.5 НК, е четири години и шест месеца от момента на извършване на нарушението - 04.02.2021 г. и е изтекла на 04.08.2025 г., след постановяване на въззивното решение, но към момента на постановяване на настоящото решение.

Неоснователно е направеното в касационната жалба възражение, че срокът на абсолютната давност започва да тече от момента на издаването на електронния фиш, а не от момента на регистрирането на нарушението в електронната система за събиране на пътни такси. Съгласно цитираните по-горе разпоредби от НК, срокът тече от момента на установяване на нарушението, т.е от момента на регистрирането му в електронната система за събиране на пътни такси.

По изложените съображения касационната жалба се явява неоснователна, а обжалваното решение на СРС следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд-София град, XXVIII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3211 от 08.07.2024 г. на СРС, НО, 100 състав, по НАХД № 1792/2024 г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.